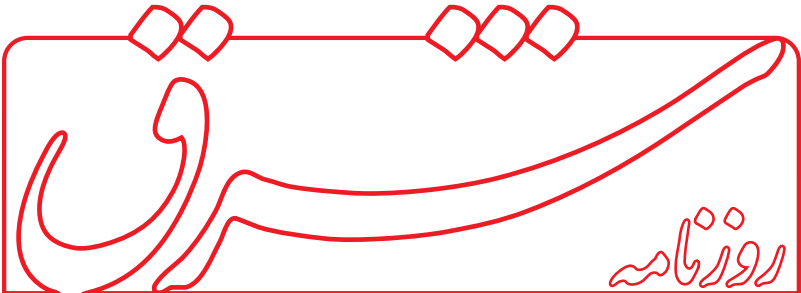

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان فاطمی خیابان فلسطین، کوچه برادران غفاری، پلاک ۲۶
تلفن: ۸۸۹۸۶۸۲۹-۳۷ نامبر: ۸۸۹۸۶۸۲۸ تلفن اگهی‌ها: ۲۲-۸۸۹۸۶۸۲۰
امور مشترکین: تلفن: ۲۲-۸۸۸۱۲۳۳
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵-۶۶۱۸۳۱۳۰
چاپ: گل‌ریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۲۲
www.sharghdaily.ir

تهران : اذان ظهر ۱۲:۱۸ اذان مغرب ۱۷:۴۷ اذان صبح فردا ۵:۳۶ طلوع آفتاب ۷:۰۱

دوشنبه ۱۶ بهمن ۱۳۹۱ ۲۳ ربیع‌الاول ۱۴۳۴ ۴ فوریه ۲۰۱۳ سال دهم - شماره ۱۶۶۴ ۱۶ صفحه

برنده نوبل ادبیات به دنیای سیاست پا می‌گذارد

حزب کمونیست چین برنده نوبل ادبیات را برای عضویت در پارلمان مشاورین ارشد کاندیدا کرد. «هوین»، رمان‌نویس چینی برنده نوبل ادبیات که عقاید سیاسی‌اش بسیار مورد بحث بوده است، از طرف حزب کمونیست به عنوان یکی از اعضای پارلمان مشاورین ارشد نامزد شده و در کنار «جکی چان» هنرپیشه معروف قرار گرفته است. «یوا لینگ»، بازیکن سابق تیم ملی بسکتبال چین و «جکی چان»، بازیگر فیلم‌های هالیوودی هم از دیگر نامزدهای عضویت در کنفرانس ۲۲۲۷ نفری مشاوره سیاسی مردمی چین (CPPCC) هستند.

زاویه دید

بازیگری نکتم، پس چکار کنیم-۲

رضا بهبودی

● بخش ابتدایی این یادداشت دبروز در همین ستون منتشر شد.

۶- بازیگری نکتم، منظور چیست؟ آیا منظور این است که دروغ نگوییم؟ ریا نورزیم؟ ادا و اصول در نیابوریم؟ حقیقتی را قلب نکتم؟ خب، چه عالی! ولی چرا همین‌ها را نمی‌نویسیم و بر بلندای نصب نمی‌کنیم؟ با توجه به این میراث انبوه پند و اندرز و نصیحت و توصیه و شعر و نکته و جملات زیبا، که واقعا می‌تواند به مثابه صادرات غیرنفتی، مددسران اقتصاد ما باشد، چرا سراغ این تعبیر رفقا می‌آید؟ لابد می‌گویید قبلا از آنها استفاده کردایم ولی حالا می‌خواهیم خلاقیت داشته باشیم و پند و اندرز غیرمستقیم ارایه دهیم. اهورا مزدا این مملکت را از خشکسالی و عدم خلاقیت حفظ کند.

۷- بازیگری نکتم، این دیگر توصیه شهرداری تهران نیست. توصیه افلاطون است. خدا، از سر تقصیرات این بزرگ فیلسوفان نگذرد که سنگی را به چاه انداخته است که هنوز هم که هنوز است در دورنش، با ابزار و ادوات متروسازی شهرداری تهران هم ممکن نیست. برای افلاطون جهان نه بود است، نه نبوده بلکه نمود است. هر چیزی که در این عالم به اصطلاح محسوسات است «ایده‌اش» در عالم معقولات است. «اصل» در بالاست: «صورتی در زیر دارد آنچه در بالاست». این را میرفندرسکی خودمان می‌گوید که البته آدمی افلاطونی است. در نظر افلاطون، جهان‌نمودها و سایه‌ها یک درجه از حقیقت، از «ایده» و «هتل»‌اش دور است. حالا هنرهای تقلیدی مانند نقاشی و البته بازیگری، دو مرحله از حقیقت دور هستند. چرا؟ چون این هنرها یک کپی هستند از کپی دیگری و به همین خاطر هم دورتر از حقیقت و طبعاً هم‌راهنه‌کننده‌تر! باز آفرینی اشیا و کارها، به ایجاد توهمی مضاعف منجر می‌شود که فلسفه افلاطونی آن را مردود می‌شمارد. اولین کسی که به سراغ این سنگ رفت، شاگرد افلاطون بود: ارسطو. منتهای چون ما فقط میرفندرسکی‌ها را داریم و به لطف غرالی مسیر فلسفه در ایران به سمتی کشید که کمتر جایی برای شاگردان ارسطو نماند، این است که کاری با جواب ارسطو نداشته‌ایم!

حالا که پا در کفش فلاسفه هم کردیم بهتر است جواب ارسطو را مرور کنیم. ارسطو در بخش چهارم بوئتیقا، جواب کتاب دهم جمهوری را می‌دهد او به دفاع از تقلید (میمه‌سیس) می‌پردازد و می‌گوید که آدمی، از دوران کودکی به لذت بردن از تقلید گرایش دارد. او این گرایش را طبع آدمی نه‌ایینه می‌بیند. در نظر ارسطو وجه تمایز انسان از حیوان در همین گرایش به تقلید است. از این گذشته او معتقد است که از طریق تقلید است که ما می‌آموزیم او یکی از علل پیدایش هنر را همین می‌داند و نیز این نکته، که این علت کاملاً طبیعی است. بنابراین، نفی هنر، و در اینجا نفی بازیگری، بازداشتن انسان‌ها از لذت بردن، طبیعی بودن و آموختن است. بعد از ارسطو، در طول تاریخ فلسفه غرب، بسیاری کوشیدند تا جواب افلاطون را بدهند. از جمله، ایمانوئل کانت در نقد قوه حکم می‌نویسد: «زیبایی طبیعی، چیزی زیباست زیبایی هنری، بازیگرایی زیبایی یک چیز است». پیر سوله در کتاب مبانی زیباشناسی، در ذیل همین مبحث می‌نویسد: «هر چنین شرایطی میمه‌سیس تقلیداً ما را نمی‌فریبد به آن دلیل که ما همواره قادریم بین امر واقعی و تصویر آن تمایز بگذاریم، تماشاگر می‌داند تراز‌های دلخراش روی صحنه تئاتر «حقیقی» نیستند اما همین تراز‌های می‌توانند در نظر او احساسات حقیقی وحشت و شفقت برانگیزند». در نظر ارسطو، برخلاف افلاطون، هنر تقلیدگر نه تنها لذت‌بخش است (چرا که لذتی نهفته در نهاد بشر را برمی‌انگیزد) بلکه فایده هم دارد (کودکان از همین طریق شیوه زندگی کردن می‌آموزند). (همان، ص ۵۱)

۸- بازیگری نکتم، این یک موقعیت نمایشی است: تصور کنید بازیگری را که پس از بسدن بیلورد مورد نظر، چنین واکنش نشان می‌دهد: «بازیگری نکتم؟ پس چی کار کنیم؟ از دیوار مردم برویم بالا». و بعد به تاسی از دیالوگ‌های خلافت‌ه سرپال‌های تلویزیون فریاد می‌زند: «ندارم از کجا بیارم؟»

۹- بازیگری نکتم، این یک جمله آموزشی است. توصیه یک استاد بازیگری است به شاگردانش که حقیقت رفتار آدمی را بشناسید و همان را به شیوای طبیعی و باورپذیر، اجرا کنید. توصیه‌هایی از جنس توصیه‌های هملت به گروه بازیگران را هر استادی که در راه کشف علم و هنر بازیگری به نظاره آدمی نشسته است. اما به نظر نمی‌رسد شهرداری تهران کلاس بازیگری هم باز کرده باشد که اگر این‌طور است لطف کند و اول به قول هایش، جهت احداث سالن‌های تئاتر جامعه عمل بپوشاند.

۱۰- می‌ماند نکته آخر: ما که می‌دانیم منظور دوستان خلق با اخلاق چه بوده است؟ «بازیگری نکتم»، یعنی دروغ نگوییم، این، یعنی به جای کلمه بازیگری و تئاتر، کلمه دروغ را هم می‌توان به کار برد. بنابراین، به مدیریت محترم مرکز هنرهای نمایشی و دبیر محترم جشنواره تئاتر فجر پیشنهاد می‌شود در راستای عمل به این توصیه کاربردی، و خلاقیت در نامگذاری این دوره از جشنواره، به جای تعبیر تکراری و ایدئالیستی «تئاتر برای همه» بنویسند: «بازاری برای همه». چه ایرادی دارد؟ بگذارید یک دوره از تاریخ برگزاری این جشنواره به صورت کم‌دی اجرا شود. واقعا چه ایرادی دارد؟

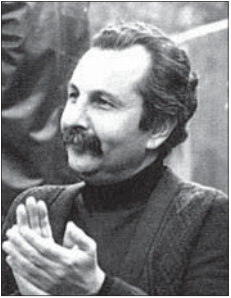
بیهی

شبان بزرگ امید

هنری‌اش تحت تاثیر اصالت خانوادگی از یک سو به پدری هنرمند با شغل مختصر در شهرداری می‌رسد و از سوی دیگر به پدربزرگی آهنگر در بازار اصفهان. آشنایان سیلوش کسری‌ای از روحیاتش؛ خوش‌زبانی و بذله‌گویی را در خاطر دارند، همچنین مردمی بودن، مهربانی، باوقایی او را شاعری پر توقع و پراحساس با قادی متوسط، رخساره‌ای سبزه، اندامی میانه، با سیبل مشکی پریشان که به چهره‌اش جذابیت می‌داد. او در اوج آرمان‌ها و آرزوهایش به دره هولناک غربت افتاد، سیلوش شیک‌پوش و آلود از بهشت

ایده‌ال‌اش رانده شد و این تنهایی بر وی بسیار گران آمد، تا آنجا که در دهه ۸۰ میلادی طی نامه‌ای به یکی از آشنایانش نوشت: دلم برایت تنگ شده، دلم برای همه چیزهای ایرانی تنگ شده. سرانجام این دل‌تنگی که اشک را جایگزین می‌کرد، در دهه ۹۰ میلادی به طعنه هنرمندان شهر مه‌آلود در قطعه هنرمندان شهر

وین (پایتخت اتریش) دریافت. در این سال‌ها انتشار کتابی در شرح احوال و نقد آثار سیلوش کسری‌ای به همت «کامیار عابدی» با نام شبان بزرگ امید، انتشار مجموعه اشعار او توسط «شر نگاه» همه آن چیزی بوده که به صورت چشمگیر در میان مخاطبان به یادگار و پاسداشت وی پدید آمده، هرچند که گاه تیغ کسری‌ای از دوستان شبانه‌روزی سایه و کیوان بوده، این اسب بر زمین افتاد، البته نه از روی حق و حقیقت تاخته است.

داریوش معمار

«شبان بزرگ امید» نام مستعار اوست. سراینده نخستین منظومه حماسی نیمایی، سیلوش کسری‌ای؛ شاعری‌است که با سرودن «آرش کمانگیر» جاودانه شد، در هشت بهشت اصفهان تولد یافت و در تنگنایی دوردست، بهمن‌ماه سرد، او را به دامن خاک سپرد. پیرامون تلاش‌های ادبی‌اش و تاثیر آنها، قضاوت‌های متفاوتی شده است، اما انسان‌گرایی بزرگ، شاعر آرزوها، اندیشه‌ها و آرمان‌هایی که ۶۰ سال (به قول خود او) قدمت روحی در رفتار و زندگی وی داشت، احتمالاً عنوان‌هایی مناسب برای معرفی جنبه‌های مختلف شخصیت شعری‌اش باشد. هرچند کسری‌ای را

نمی‌توان در رده پنج شاعر نامدار نوپرداز دانست، اما شرافت و پایمردی در بروز رنج و محرومیت‌ها در آثار و نظراتش و دوندگی و افسردگی و پاکدامنی برای خدمت به وطنی که عاشقانه دوستش می‌داشت، از وی انسان‌گرایی بزرگ ساخت، از این نظر نمونه‌های کمی را می‌توان در شعر معاصر کنار او قرار داد. کسری‌ای از دوستان شبانه‌روزی سایه و کیوان بوده، این همنشینی و شهرت اجتماعی شعر او هیچ عجیب نیست، وقتی مطلع شویم شکل‌گیری روحیات

گزارش خبری

توقف اجرای طرح سراسری پزشک خانواده

پزشک خانواده، بی خانواده شد

مجلس شورای اسلامی با تغییر ردیف‌های اعتباری، حدود ۳۰۰ میلیارد تومان به اجرای بیمه روستاییان طبق ماده ۱۲ قانون برنامه خدمات درمانی همگانی و اجرای طرح پزشک خانواده اختصاص داد که از اجرای بسیار مهم و کلیدی برنامه بیمه روستاییان بود و از ابتدای سال ۱۳۸۴ به تدریج با تامین اعتبار، دولت دهم با ارسال بخشنامه‌ای به دانشگاه‌های علوم پزشکی زیر نظر وزارت بهداشت شروع شد، پس از آن اجرای این طرح به صورت آزمایشی در چند استان آغاز شد اما کار عدم تمایل پزشکان برای اعزام به مناطق محروم و بی‌توجهی سازمان‌های بیمه‌گر برای تحقق حقوق و مزایای پزشکان حاضر در این طرح اجرای آزمایشی این طرح را با کاهش شدید نیروی انسانی مواجه کرد.

منتقدان این طرح ابهام در تامین منابع مالی طرح، سیستم پرداخت غیرعادلانه، عدم تناسب در تعداد افراد تحت پوشش (سرانه)، سیاست‌گذاری‌های عجولانه و شتابزده، ضعف فرهنگی و عدم فرهنگ‌سازی مناسب، ضعف مدیریت برای اجرای یک طرح ملی، اشکالات در نحوه انتخاب پزشک خانواده، پوشش بیمه‌ای و نگرانی‌ها در نحوه پرداخت، حذف حرقه مالیاتی در نسخه ۰۲ در نظر گرفتن حواله‌نامه ماما در سرانه ناعادلانه پزشک عمومی و مخدوش شدن طرح وظایف خدمات پرستاری و مامایی و ابهامات طرح در فراگیری گروه‌های پاراکلینیک و داروخانه‌ها را جزو اصلی‌ترین ایرادات این طرح می‌دانند.

اسا از طرف دیگر طریقت‌منفرد در توضیح این مطلب که آرزوی شبانه‌روزی وی تحقق طرح پزشک خانواده است بیان داشت: «اگر قرار است من در خدمت مردم باشم همه برنامه‌های من در جهت تحقق صحیح پزشک خانواده خواهد بود و در حال حاضر اجرای این طرح متوقف نشده است.» وی اضافه کرد: «اجرای طرح پزشک خانواده در دنیا سال‌ها طول کشیده است و نمی‌شود یک شبه، بدون بررسی و تکمیل نواقص طرح، آن را پیاده کرد به طوری که این طرح تاکنون در دو استان مازندران و فارس اجرا شده است.»

وی در پاسخ به سوال خبرنگاران مبنی بر مهم‌ترین چالش‌های پیش روی طرح پزشک خانواده گفت: «این طرح هیچ چالشی ندارد در حالی که اگر پزشک خانواده نداشته باشیم هیچ چیز نداریم؛ بنابراین اجرای صحیح طرح پزشک خانواده اصل قضیه است و اگر این طرح به امید اجرا شود تا زمانی که حداقل امکانات را داشته باشیم با چالشی روبه‌رو نخواهیم شد.»

وی در ادامه در پاسخ به سوالی در خصوص توقف طرح پزشک خانواده افزود: «ما این طرح را متوقف نکردیم و نه حتی سرعت آن را کند کردیم، بلکه ما داریم سرعت آن را افزایش می‌دهیم و تلاش می‌کنیم تا یک استان به استان‌هایی که هست اضافه کنیم فقط نیاز به یک‌سری تکامل‌هایی دارد که ما به‌شدت در پی تحقق آن هستیم.»

دکتر طریقت‌منفرد در رابطه با کیفیت اجرای طرح پزشک خانواده در تهران اظهار بی‌اطلاعی کرد و گفت: «این طرح در تهران قرار بود در دو منطقه آغاز شود که بنده به‌شدت این عمل را خلاف مسیر حال تصویب در مجلس بود، این بیمه برقرار نشد و نبود بودجه و اعتبار مشخص برای بیمه روستاییان اصلی‌ترین مانع آن بود، در نهایت، در زمستان ۱۳۸۳

گروه جامعه: قدم‌های لرزان طرح پزشک خانواده در آخرین سال از فعالیت دولت دهم، به سوی اجرایی شدن، اینبار هم از سوی دولت متوقف شد. چهار سال پیش دولت نهم در آخرین روزهای فعالیتش برنامه پزشک خانواده را تا رفع ایرادات متوقف کرد. روز گذشته نیز پس از چهار سال وزارت بهداشت دولت دهم با ارسال بخشنامه‌ای به دانشگاه‌های علوم پزشکی در تهران اجرای طرح پزشک خانواده در تهران را متوقف کرد.

هم‌اکنون کار به جایی رسیده است که سرپرست وزارت بهداشت معتقد است: «شرایط برای اجرای کشوری طرح مهیا نیست.» از طرف دیگر پیش از این نیز اعضای سازمان نظام پزشکی کشور به همراه کارشناسان سلامت با صدور قطعنامه‌ای «پیشنهاد توقف طرح پزشک خانواده تا برطرف شدن اشکالات و ایجاد زمینه اجرایی» را ارایه کرده‌اند. هم‌اکنون برنامه پزشک خانواده، بودجه ندارد، نیروی انسانی و داوطلب برای اجرای این طرح ندارد، وضعیت گروه‌های مامایی، آزمایشگاهی، داروخانه‌ها، بخش‌های پاراکلینیک و دندانپزشکی در این طرح مشخص نیست، تمایلی در پزشکان برای اعزام به مناطق محروم وجود ندارد، سازمان‌های بیمه‌گر هماهنگی‌ای برای پرداخت مطالبات پزشکان در این طرح ندارند و دولت هم هنوز اعتبارات کافی برای اجرای این طرح را به وزارت بهداشت پرداخت نکرده است.

در این میان وزارت بهداشت با دست خالی اعتبارات و دست پر منتقدان از نحوه اجرای این طرح مانده است و هنوز بر رُست‌های اجرای این طرح پافشاری دارد. در همین رابطه سرپرست وزارت بهداشت با بیان اینکه نه تنها اجرای طرح پزشک خانواده را متوقف یا سرعت آن را کند نکرده‌ایم بلکه به اجرای این طرح سرعت بخشیدیم، گفت: «ما تلاش می‌کنیم تا یک استان را به استان‌هایی که این طرح در آن اجرا می‌شود اضافه کنیم در حالی که در این مسیر نیاز به یک‌سری تکامل‌هایی داریم که به‌شدت در پی تحقق آنها هستیم.»

از طرف دیگر احمدرضا فرسار، معاون بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی روز گذشته اعلام کرد: «قرار شده است تا برنامه پزشک خانواده فعلاً به صورت پایلوت در استان قزوین اجرا شود و طبق نتایج به دست آمده در این استان، این برنامه در تهران اجرایی شود. این سرنوشت کنونی طرح سراسری است که دولت نهم و دهم بیش از هشت سال است، سعی در اجرای آن را دارند.»

موضوع پزشک خانواده، در قانون بیمه خدمات درمانی همگانی در سال ۱۳۷۳ و حدود ۱۴ سال پیش به تصویب رسید و در ماده ۱۲ آن مشخص شد که باید خدمات بیمه درمانی و بهداشتی چگونه به روستاییان ارایه شود. همچنین میزان سرانه‌ای که دولت باید از طریق بیمه خدمات درمانی تامین کند، معلوم و گفته شد که در آغاز کار باید معادل حدود ۴۰ درصد سرانه شهرنشینان باشد. در زمان تصویب این قانون، مشخص شد که مبالغ مورد نیاز، باید از کدام منابع تامین و اجرای طرح چگونه آغاز شود. ولی تا پایان سال ۱۳۸۳ که بودجه سال ۱۳۸۴ در حال تصویب در مجلس بود، این بیمه برقرار نشد و نبود بودجه و اعتبار مشخص برای بیمه روستاییان اصلی‌ترین مانع آن بود، در نهایت، در زمستان ۱۳۸۳

نگاه سبز

راز اهمیت «باغ گیاه‌شناسی نوشهر»

محمّد درویش
Darvish100@gmail.com

● حتما در خبرها خوانده‌اید که «باغ گیاه‌شناسی نوشهر» در آستانه تخریب و تغییر کاربری به دلیل توسعه بندر نوشهر قرار گرفته است. خطری که ۱۰ سال است موجودیت این باغ را تهدید می‌کند، اما تاکنون هربار که تصمیم بر تخریب آن بسیار جدی شده است، با مقاومت فعالان محیط‌زیست، منابع طبیعی، پژوهشگران، کارشناسان و اغلب مدیران این بخش توانسته از خطر برهد و همچنان نفس تازه کند تا راندی دیگر و نبردی دیگر.

این‌بار ولی ظاهراً راند آخر است و مدیران تصمیم‌گیر در سطح استان مازندران توانسته‌اند با چراغ‌سبز برخی از سران دولت در پایتخت، مجوزهای لازم را برای انجام تصمیمی که بیش از یک دهه برای عملی کردن آن روزشماری می‌کرده، اخذ کنند. اگر چنین باشد و این اتفاق رخ دهد، بی‌شک یک فاجعه بزرگ در بخش تاریخ پژوهشی منابع طبیعی ایران رقم خواهد خورد، چرا که در بخش منابع طبیعی، هیچ عرصه پژوهشی دیگری در ایران وجود ندارد که قدمت تاسیسش به سال ۱۳۱۰ برسد و در آن درختانی وجود داشته باشد که تا ۲۰۰ سال از عمرشان بگذرد. با این وجود، دلیل اهمیت حفظ این باغ و حساسیت فعالان این حوزه برای صیانت از تمامیت آن، فقط کارکرد موزه‌ای و دیرینه بودن قدمت برخی از پایه‌های آن چون بلند مازو، نم‌دار، توسکا و ممز نیست. حتی وجود تنها پایه بلوط چوب‌پنبه در ایران، قدیمی‌ترین پایه‌های دار تالاب و زینکو در کشور، ۲۵ گون‌کاج و حدود ۴۲۰ گونه اکلیپتوس نیز، دلیل حساسیت بی‌مانند و ارزش بالای این باغ نیست. از همین‌رو، به فرض اگر این باغ به عنوان یک اثر ملی به شماره ۱۷۷۹۵ در سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشور ثبت هم نمی‌شد، باز هم چیزی از ارزش‌هایش کم نمی‌کرد.

پس دلیل برتری‌های بی‌مانند این عرصه ۳۵ هکتاری چیست؟ آیا اینکه باغ نوشهر تنها مکانی در جهان است که دو گونه جدید و منحصر به فرد، یعنی اسبیره نوشهری و افرازی مازندرانی به‌طور هم‌زمان در آن زیست می‌کنند، می‌تواند دلیل اهمیتش باشد؟ راست این است که پاسخ همچنان منفی است! همه موفقه‌ها و اختصاصات یاد شده، البته اهمیت دارد و هر یک از آنها شاید به تنهایی می‌توانست حیات چنین پردیسی را برای همیشه در هر کشوری تضمین کند، اما در ایران و برای ما پژوهشگران و کارشناسان این حوزه، باغ گیاه‌شناسی نوشهر سمبل هویت، استقلال، اهمیت و شخصیت اجتماعی‌مان است. آن عرصه ۳۵ هکتاری باید حفظ شود تا مشخص شود که در ایران، منابع طبیعی و پژوهشگران حرمت دارند و هرگز منابع معنوی آنها در پای احداث یک پل هوایی یا مسیری در جنب باغ، جایگزینش کرد، قابل معاوضه نیست. باغ نوشهر باید بماند تا جهانیان و فرزندان این آب و خاک بدانند که وجود اصل ۵۰ قانون اساسی ما، صرفاً یک رُست محیط‌زیستی نبوده و نخواهد بود.

برای همین است که اگر این اتفاق شوم بیفتد، ما هرگز مسوولانی که حاضر به امضا و پذیرش چنین تخریبی شدند، چه در داخل وزارت جهاد کشاورزی و چه در خارج از آن را نخواهیم بخشید و این نکته‌تره تا ابد جامعه منابع طبیعی ما را سایه‌پوش خواهد کرد. و برای همین است که اینک چشم امید همه فعالان این حوزه به مقام معظم رهبری دوخته شده تا ایشان با درایتی که همواره در بزنگاه‌های حساس از تاریخ منابع طبیعی و محیط‌زیست از خود نشان داده‌اند (مانند فرمان توقف طرح مخرب باغ شهر)، اجازه ندهند تا این سرزمین معنوی و میراث گرانتقدر منابع طبیعی کشور مورد تعدی جبران‌ناپذیر قرار گیرد.

رویداد

فلسفه «هگل» از دیدگاه «ژژیک»

● در ادامه درسگفتارهای زمستانه موسسه پرش مراد فرهادپور به تحلیل فلسفه هگل از منظر ژژیک خواهد پرداخت. این درسگفتار روزهای یکشنبه از ساعت ۱۹-۱۷ در محل موسسه پرش برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان برای ثبت‌نام و شرکت در این جلسه می‌توانند با شماره تلفن‌های ۵-۸۸۶۵۸۶۰۳ تماس گرفته یا به وبسایت www.qporsesh.com مراجعه کنند.

روزی روزگاری بیتل‌ها

عکاس: هنری گراسمن

پشت دوربینی که این عکس را ثبت کرده، «هنری گراسمن» قرار داشته است. او بین سال‌های ۱۹۶۴ تا ۱۹۶۸ با بیتل‌ها هر جا که بودند و سفر کردند، سفر کرده و بوده. هنری گراسمن صاحب مجموعه‌ای از عکس‌های بیتل‌هاست که خودش ثبت کرده و تا امروز کمتر دیده و منتشر شده است.

می‌گویند او شش هزار فریم عکس از بیتل‌ها ثبت کرده است. هنری گراسمن در این عکس جلسه درس بیتل‌ها با استاد مدیتیشن یعنی ماهاشیری‌ماهش‌یوگی در ولز را به تصویر کشیده است. بیتل‌ها در سال ۱۹۶۷ راهی ولز شده بودند تا اطلاعاتی درباره مدیتیشن و امور معنوی به‌دست بیاورند. گراسمن سال‌ها برای مجله‌های نیوزویک، تایم و روزنامه‌های نیویورک‌تایمز و... عکاسی کرده است. او متولد نیویورک است.

عکس‌های او از بیتل‌ها در کتابی ۵۲۸ صفحه‌ای با عنوان «هگان‌هایی که به یاد می‌آورم؛ روزگاری با بیتل‌ها» منتشر شده است.